

ТАҚРИЗ

ба автореферати Олимов Тағойбек Шодиевич дар мавзуи “Афкори педагогии мутафаккирони халқи тоҷик ва нақши он дар ташаккули арзишҳои оиладорӣ (дар мисоли осори Унсурулмаолии Кайковус ва Муҳаммад Ғаззоли), ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ)

Дар шароити ҷаҳонишавӣ, ки бар асари бархурди унсурҳои фарҳангӣ, мучодалаи падидаҳои мухталиф ва таъсири афзунӣ онҳо тафаккури маънавӣро ахлоқии инсоният низ коҳиш меёбад, ниёзмандии бештар барои ҷустуҷӯи роҳи равишҳои тақмили низомии ахлоқи инсонӣ ва ташаккули хислатҳои ҳамида дар вучуди наслҳо ба вучуд меояд. Илми педагогикаи муосир аз муассиртарин равишро дар шароити кунунӣ истифодаи мероси маънавии бузургони адабиёти гузаштаву имрӯзаи мо дар раванди тарбияи насли наврас муқаррар намудааст, ки ҳамакнун як самти муҳими пажӯҳишҳои илмҳои педагогиро низ ба вучуд овардаанд.

Аз фишурдаи рисолаи номзадии Олимов Тағойбек Шодиевич дар мавзуи “Афкори педагогии мутафаккирони халқи тоҷик ва нақши он дар ташаккули арзишҳои оиладорӣ (дар мисоли осори Унсурулмаолии Кайковус ва Муҳаммад Ғаззоли) маълум мегардад, ки муаллиф бо мақсади пешниҳоди равишҳои муассир ва матлуби қорбурди осори намояндагони барҷастаи адабиёти классикии форсу тоҷик, дар мисоли осори гаронарзиши Унсурулмаолии Кайковус ва Муҳаммад Ғаззоли ҷараёни ташаккули арзишҳои оиладорӣ ва ҳифзу ҳимояти худшиносӣро хештаншиносиро мақсад гузоштааст, ки таҳқиқу баррасӣ намояд. Аз масъалагӯзорӣ, муайян намудани муаммо ва ихтилофоти мавзӯ, хулоса ва натиҷаҳои назариявӣро амалӣ-озмоишӣ ва пешниҳод намудани нуктаҳои мабсӯт ба ҳимоя ошкор мегардад, ки муаллиф бо мақсади пеш гузоштаи худ расидааст.

Рисолаи аз мавзӯҳои мубрам ва актуалии замон ба шумор меравад, зеро он така бар сарчашмаҳои аслии адабӣ-таърихӣ ва санадҳои ҳуқуқи-меъёрӣ, қонун, барнома ва стратегияҳои давлатӣ таълиф шуда,

тағбиққунандаи нуктаҳои асосии тарбиявӣ-педагогии ин садаҳо ба шумор меравад. Чунончӣ рисолаи навис дар партави суханон ва дастуру супоришҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон кори ххешро оғоз карда, тамоми осори гаранбаҳои аз ниёгон то ба имрӯз расидаро ҳамчун мактаби бузурги таълиму тарбия доништа, мавзӯро аз ин нигоҳ, яъне ҳамчун масъалаи доғи рӯз, яъне таъсири ҷаҳонишавӣ ба арзишҳои миллӣ – оилаву оиладорӣ ва роҳҳои рушду такомули арзишу аҳамияти ин ниҳоди инсониро ба силки таҳқиқ кашидааст.

Равшан аст, ки рисолаи илмӣ аз муқаддимаи муфассал ва бозгӯи ҳамаи бурду бохтҳои таҳқиқот, ду боби фароғири шаш фасли пурмуҳтаво, хулосаву натиҷаҳои собитшуда ва рӯйхати адабиёти судманду замимаҳои ҷолиби тавачҷуҳ таркиб ёфтааст.

Дарвоқеъ, муаллиф асарҳое, ки аз Муҳаммад Ғаззоли ва Унсурулмаолии Кайковус интиҳоб намудааст, аз машҳуртарин, муътабартарин ва муътамадтарин осори адабиёти классикии тоҷику форс ба шумор меравад. Китоби «Кимийи саодат»-и Муҳаммад Ғаззоли худ яке аз дурдонаҳои адабиёти Шарқ ва «Қобуснома»-и Унсурулмаолии Кайковус аз муҳимтарин ва боарзиштарин асарҳои тарбиявӣ, панду ахлокии адабиёти мо маҳсуб меёбад. Зеро ин ду асар ҳамчун пурарзиштарин асарҳои тарбиявию ахлоқӣ ба забонҳои машҳури дунё, аз ҷумла англисӣ, фаронсавӣ, русӣ, арабӣ, тоторӣ, ўзбекӣ ва ғайра борҳо тарҷума шуда, шуҳрати ҷаҳонӣ пайдо кардааст. Маҳз наҳлуҳои мухталифи ахлокии марбут ба оила ва оиладорӣ дар ин асарҳо равшан ва муассир баён шудааст, ки метавон онро ҳамчун асарҳои фундаменталӣ дар ин мавзӯ шинохт.

Муаллиф тавонистааст, ки зимни таҳқиқ, пеш аз ҳама, мазмун ва мундариҷаи ғояву ақидаҳои педагогии мутафаккирони халқи тоҷики асри XI-ро ошкор намуда, ҷойгоҳи маҷмуи арзишҳои оиладорӣ дар ғояву ақидаҳои педагогии мутафаккирони тоҷики асри XI-ро таҳлил ва муайян намояд.

Рисоланавис инчунин роҳу воситаҳои амалисозии арзишҳои оиладории мутафаккирони тоҷики асри XI-ро дар бунёди оилаҳои солими муосир хуб баррасӣ намуда, технологияи педагогии амалисозии арзишҳои оиладории мутафаккирони асри XI-и халқи тоҷик дар раванди бунёди оилаҳои намунавии муосирро бо усулҳои муосири таҳқиқот, аз ҷумла методҳои таҳлил ва арзёбии педагогӣ, муқоисавӣ ва бонизом; сотсиологӣ – пурсиш (шифоҳӣ ва хатӣ), мусоҳиба, тест, озмоиши педагогӣ (муқарраркунанда, тавсифӣ ва ташаққулдиҳанда), коркард, ҷамъбаст ва натиҷагирӣ таҳлил, таҳқиқ ва баррасӣ намудааст.

Дар маҷмӯъ, метавон чунин хулоса намуд, ки унвонҷӯ нисбат ба мавзӯи таҳқиқшаванда муносибати ҷиддӣ ва тавачҷуҳи мӯйшикофона намудааст, маҳз ҳамин принцип ба ӯ имкон додааст, диссертатсия ва фишурдаи он дар меҳвари талабот ва меъёрҳои тасдиқгардида, мувофиқи шиносномаи ихтисоси 13.00.01 - Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ) таҳия гардад. Илова бар ин, автореферат нуктаҳо ва матолиби асосии диссертатсия фаро гирифта, бо сабки илмӣ хуб таълиф шудааст. Муаллифи рисола барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01.- Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ) сазовор мебошад.

Тақриздиханда:

доктори илмҳои филология, мудири кафедраи забон ва адабиёти тоҷики факултети забонҳои шарқ

Очилова М.

Маълумот барои тамос:

МДТ-и "ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров"

735700, ш. Хуҷанд, гузаргоҳи Мавлонбеков 1.

Тел.: (+992) 929000095; Email. mehrinisso_1984@mail.ru

Имзои М.Очиловаро тасдиқ мекунам.

Сардори РК ва КМ Муассисаи давлатии Таълимии "ДДХ ба номи акад. Б.Ғафуров"

Наврузов Э.